

ILIE: Ultima soluție la încropeala laodiceană

Marti, 30 octombrie 2007

Robert J. Wieland

Ultimele două versete din Vechiul Testament ne aduc vestea bună că Domnul ne va trimite pe proorocul Ilie, “înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată” (Mal 4:5,6). Specialitatea lui Ilie a fost de a confrunta apostazia închinării la Baal. Întoarcerea lui Ilie în vremea sfârșitului ridică o întrebare legitimă: Ar fi posibil ca motivul pentru care Domnul îl trimite din nou pe Ilie este că vechea închinare la Baal este prezentă printre noi?

Simpla sugestie că am avea o problemă cu închinarea la Baal creează dezgust: “Imposibil! Om fi noi lumești sau apostaziați, dar nici chiar așa!” Atunci de ce spune Domnul că avem nevoie de întoarcerea lui Ilie? La o privire mai atentă începem să înțelegem că ceva este în neregulă cu devoțiunea noastră. Ar putea fi “închinare la Baal”? Ea era larg răspândită în vremea lui Ilie, iar Ieremia a scris o carte (Ilie nu) în care descrie această închinare. Se conturează câteva semne de identitate:

1. A fost o apostazie care s-a răspândit în popor pe nesimțite (vezi Ier 2:23, 25; 16:10, 11; 11:13,18) iar ei negau existența ei.
2. Era amestecată cu închinarea la adevăratul Domn în templul Său din Ierusalim, fiind astfel destul de greu pentru oricine să vadă unde începe una și se termină cealaltă. Erau destul de discret amestecate.
3. Conducătorii religioși au contribuit la răspândirea acestui proces de amalgamare.
4. Nici Ilie și nici Ieremia nu ar fi putut percepe prezența subtilă a apostaziei dacă nu ar fi fost luminați de spiritul profeției (1 Regi 17:1 – Ilie citează ca sursă a autorității pe “Domnul Dumnezeu al lui Israel”; Ier 11:18).

Închinarea modernă la Baal este serioasă. Este închinare la sine deghizată în închinare la Hristos. Prin urmare, liderii religioși sunt foarte vulnerabili la ea, mai ales din cauza influenței lor asupra poporului. Dumnezeu să aibă milă de noi!

Făgăduința lui Dumnezeu în legătură cu închinarea la Baal este o extraordinară veste bună, căci El va trimite pe profetul Ilie “înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată” (Mal 4:5). Israel se găsea într-o stare spirituală cumplită atunci când Domnul l-a

trimis pe Ilie la împăratul Ahab cu veștile teribile că urmează secetă și foamete. Era poate singura cale de a trezi la realitate poporul apostaziat. Ilie a fost trimis la ei din dragoste.

Ar fi bine să fim foarte atenți spre a-l recunoaște pe "Ilie" atunci când Domnul îl va trimite din nou. Fiecare dintre noi, fără excepție, ar trebui să umble cu frică și cutremur ca nu cumva să facem aceeași greșeală pe care au făcut-o evreii în zilele lui Ioan Botezătorul. "Ilie" al lor a venit și a plecat, iar ei nici nu au avut idee despre ce s-a întâmplat. Dumnezeu își iubește poporul, dar se pare că El ne ia mereu prin surprindere. Israelul apostaziat a urât pe solul Domnului când a venit la ei – Ahab și Izabela au vrut să-l omoare – iar liderii poporului ales au văzut pe noul "Ilie" în Ioan Botezătorul, dar nu l-au recunoscut. Ei au zis: "Are drac" (Mat 11:18).

Nu ar fi cumplit ca în aceste ultime zile să-l tratăm pe noul nostru "Ilie" așa cum l-au tratat ei și să nu știm ce facem? Ilie al lor a fost un om modest, fără "haine moi" ca cei din "casele împăraților" (Mat 11:8). Un om umil, "disprețuit și părăsit de oameni," ca Isus, ar putea veni, iar noi să nu știm nimic, și să facem cu el ce vrem noi (17:12). Să studiem viața lui Ioan Botezătorul.

Dumnezeu este credincios. Mulți oameni astăzi "suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor" care se săvârșesc în "țară" (Eze 9:4), dar ei nu trebuie să cedeze disperării păcătoase, începând să "bată" pe tovarășii lor de slujbă. Solia lui "Ilie" este pe aici pe undeva. Nu o neglijați și nu o evitați!